

РЕШЕНИЕ

№ 3299

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Полина Якимова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **2350** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 от ЗАНН вр. с чл. 208-228 от АПК.

Образувано е по жалба на Директора на С. - гр. С., чрез процесуалния представител Й. Г, срещу Решение от 10.02.2011г. по нахд № 13945/2010г. по описа на СРС, НО, 101 състав, с което последният е отменил Наказателно постановление № 125241/05.11.2009г., издадено от ВНД зам.- началник на отдел „Пътна полиция” при С. В ЧАСТТА, с която на С. Б. З. за нарушение на чл.21 ал.2 от ЗАНН на основание чл.182 ал.1 т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В жалбата чрез процесуалния си представител касаторът моли за отмяна на решението в обжалваната част като незаконосъобразно и неправилно - противоречащо на пар.11 от ПЗР на ЗИД на ЗДвП /обн. ДВ бр.10/01.02.2011г./, и за потвърждаване на наказателното постановление в обжалваната част.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по жалбата З. не изразява становище по жалбата и не се явява пред касационната инстанция.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и предлага на съда да я отхвърли.

Административен съд С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211 ал.1 АПК вр. с чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя св. К и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя фактическите констатации на първоинстанционния съд.

С акт за установяване на административно нарушение № 125241 от 11.10.2009г. на младши автоконтрольор към КАТ-С. е установено, че на същата дата в гр.С., около 17.50 часа ответникът по касационната жалба С. З. управлявал л.а. „Пежо 206” с ДК № СМ по БУ.”Цариградско шосе” в посока изход и срещу сервиз „Пежо” Гр.Игнатиев” със скорост 84км/ч. при ограничение 50км/ч., която била засечена с радар. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено и обжалваното Наказателно постановление № 125241/05.11.2009г. от зам.-началника на отдел ПП при С. .

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд правилно е приел, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на наказателното постановление, които да водят до отмяна на последното. Съдът е стигнал до законосъобразния извод за виновно извършено от З. нарушение на чл.21 ал.2 от ЗДвП, за което касаторът му е наложил адекватно наказание с наказателното постановление.

За да отмени атакуваното наказателно постановление в обжалваната част, районният съд е приел, че поради настъпила промяна в приложимия закон относно наказанието за конкретното нарушение в благоприятна за нарушителя насока, наложеното наказание следва да съответства на по-благоприятния за нарушителя закон, съгласно разпоредбата на чл.3 ал.2 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира, че РС при постановяване на оспорваното решение е спазил разпоредбите на процесуалния закон и е приложил правилно материалния закон. Наложениите две наказания - "глоба" и "лишаване от право да управлява МПС" са били определени правилно от АНО към датата на извършване на нарушението съгласно законовата уредба, действаща към момента на издаване на наказателното постановление. Законосъобразно СРС е приложил нормата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, по силата на която ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по - благоприятна за нарушителя. С изменението на разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП /ДВ, бр. 10/2011 г., в сила от 04.02.2011 г./, и предвиждането само на едно наказание - глоба в размер на 200 лв., правилно РС е изключил прилагането на едното от двете кумулативни наказания по стария закон - лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец и потвърдил прилагането на това основание на стария закон, оказал се по - благоприятен от новия досежно предвидената в него санкция - глоба в размер на 150 лв. Не може да се сподели доводът на касатора за нарушаване на нормата на пар.11 от ПЗР на ЗИД на ЗДвП /обн. ДВ бр.10/01.02.2011г. от първоинстанционния съд, тъй като същата касае производството по установяване на нарушенията, а не приложимия материален закон.

По изложените съображения, с оглед безспорното наличие на хипотезата на чл.3 ал.2 от

ЗАНН, настоящият касационен състав на АССГ намира за правилно приложен материалният закон при постановяване на първоинстанционния съдебен акт.

С оглед установеното, касационният съд намира, че атакуваното съдебно решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Ето защо, на основание чл.63 ал.1 изр.2 от ЗАНН вр с чл.221 ал.2 изр. 1 от АПК, Административен съд С. - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.02.2011г. по нахд № 13945/2010г. по описа на СРС, НО, 101 състав, с което последният е отменил Наказателно постановление № 125241/05.11.2009г., издадено от ВНД зам.- началник на отдел „Пътна полиция” при С. В ЧАСТТА, с която на С. Б. З. за нарушение на чл.21 ал.2 от ЗАНН на основание чл.182 ал.1 т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.